

Coses de Casa

¡Pobre ciutat olotina com te vas tornant...! D'aquí poc temps si segueixen les coses per el mateix camí, ni seràs tu mateixa.

De mica en mica t'anirán despullant de tes mil·lors joies fins d'aquelles que més teves eren... Ja no't falta més que't prenguin les teves riques giques, que esborrin el teu frondós paisatge, que t'cambin l'ajuntament y seràs una de tantes ciutats d'aquelles que ningú en parla, d'aquelles que res tenen de seu que atregui l'atenció dels de fora. Fins avui encara al parlar de tu deien ¡Oh! Olot... es una bella ciutat, te hermostes campinyes, riquíssimes fonts, ab un clima saludable, volcans propis s'hi respira un aire de solitud y sobre tot es molt religiosa y molt caritativa, y si parlen de nosaltres sentiren ¡Oh! els olotins tots son uns vells de Deu, d'expressió beatífica, en llurs cors no hi fan estada les passions, be prou que se sab que la meitat dels sants que no tenen puesto al calendari, son fills d'Olot.

Avui desgraciadament ja no podrán pas aixís parlar. Les reials disposicions prohibint la mendicitat pública, ens priva d'ostentar per més temps el conquerit títol de caritatius. ¿Que'ls hem fet a Madrid que tant mal ens vulguin? No n'han tingut prou de ferosos barrar les portes dels nostres Cines que d'un sol cop de ploma ens roben una de les nostres costums més olotines... La de fer el xavo, com vulgarment se diu... Qui son ells per privar-nos del goig de veure desfil·lar per nostres carrers, un centenar o més de pobres a qui nosaltres protegim? Perqué ens han de privar la contemplació d'aquesta nota de color tan típica... aquesta silenciosa professió de miseriosos que en plé sol s'aplega dejús l'ombra d'algun casal protector, ont se'ls reparteix una pesseta transformada en pessetes de dos céntims? Que vol dir que no tots els pobres que ab nostra almoïna afavorim, ne sien dignes y que més de quatre, millor que captaïres, podr'en esser bons treballadors? Que'ns importa que hi hagin amagades llars ont la misèria ha clavat ses urpes? Res te que veure aixó ab el grandíós espectacle que tots els dies ens toca presenciar... y com ho farem desd'ore? Ab que susfituirem aquet número del programá cotidiá que tant alt ens posava als ulls de les cultes poblacions? Es precis que fem un esforç tots els que ens estimem d'Olotins, es necessari que alsém les nostres veus en so de protesta, es indispensable que la currúa de captaïres continuï fent sa via, per nostres carrers y places.

Molt bé que'ls demés pobles fundin asils y cases de caritat pera recullir els pobres, pero a Olot suprimir els captaïres? aixó fora un absurde dels més grans. Gracies a la oportuna oposició de persona respectabilíssima ja se pogué aturar en temps no molt llunyá una desgracia d'aquesta naturalesa quant uns quants, no gaire conformes per lo vist ab les costums olotines, pretenien el concurs de les persones caritatives pera fundar una casa benèfica ont recullir els nostres postulants públics; més aquest pas equivalia a perdre per sempre el bon nom de caritatius que tant dignament tenim adquirít y aixó no ho podiem permetrer de cap manera ni els de més amunt ni ls que siguent de més avall; per rahons a voltes molt poderoses hem d'ajupir el cap a la vent del amo.

La caritat olotina te d'esser a ulls clucs pel que la fa pero es imprescindible que sia feta a plena llum porque fa més nobre, es més económic y sobre tot dona bon exemple.

CLARINET.

De excursions

A Finestres

Avui fa vuit dies sortiren d'aquí en direcció a S. Aniol de Finestres, una colla de joves arriscats al objecte de mirar si podian penetrar al interior de la montanya, al damunt del qual s'hi troba l'històric castell del mateix nom y el qual se suposa está en comunicació per medi de vies subterrànies ab la cova que no fa molts dies, uns quants dels mateixos obrers, exploraren lleugerement, ab greu perill de sa

vida, sospenguentse d'una corda que estacada al bell eim de la cinglera arribava fins a la boca de la mateixa.

Algú els enterà de que aprop d'una casa de pagès hi havia una entrada, a mena de cau que diuen cova dels «Encantats», els naturals del país, si es la que en aquells temps s'utilisaba pera donar accés al castell, y allí s'encaminaren decidits a internarshi.

Després de molts treballs, en el que fou precis derribar una pila de obstacles, lográ un d'ells, penjat per una corda, baixar el fons d'un gran precipici desde aont vegé que una gran galeria natural n'exia y que's dirigia cap al interior de la montanya.

Un després del altre, anaren baixant per admirar l'hermós quadro que se'ls hi presentava a la vista. Ab tota precaució anaren avensant pel mitg de grosses penyes fins qu'al arribar a uns quatre cents metres endins, no pogueren tirar més enllá per obstruïshi el pas unes grans roques que era impossible separar. Allí sentiren una gran fressa d'aigua igual a la que fa un riu al despenyar-se contra el rocam y observaren que en un'recó de allí al voltant hi havia un orifici a mena de pou natural que jutjaren si al fons del mateix passava el caudal de líquit que uien.

Era completament nou per nosaltres tot lo que allí vegerem—deia un dels que hi baixá—ben segur que moltes pedres d'aquelles y moltes altres coses que hi ha allí, tenen un valor arqueològic que nosaltres ignorem.

Un dels intrépits exploradors, el nostre amic en Ramonet Artigas, ne tirá algunes instantànies al magnesium, que es llástima no li haigim quedat ben bé, puig ab elles, encara que molt lluny del natural, podriem ferosos carrec y admirar aquelles preciositats tots els que no hem tingut la ditxa de veureho sobre el terreny.

Com a mostra dels minerals que trobaren per allí dintre y que eridaren especialment la seva atenció, ne portaren alguns objectes consistents ab pedres de variis tamanys que tenim entés han disposat o volen depositar al Museo d'Olot.

S'gons ens han dit, tenen ganes de repetir aquesta exploració si obtenen el permís del propietari pera enderrocar per medi de la dinamita, els obstacles que'ls impedi portar més enllá les seves investigacions al objecte de mirar si descobriren d'una vegada la comunicació que se suposa existeix ab el castell. Si no ho logren, colocaran en el punt més enllá que haurán pogut arribar, una ampolla lacrada ab els noms y fotografies dels exploradors a dintre y la data en que la exploració haurá tingut lloc.

De veras endresseu al joves exploradors la nostre coral felicitació, encara que'ns permeten ferloshi una advertència: Si be es digne de tot elogi la seva empresa per els datos y demés que poden aportar, els hi recomanem en gran manera molta prudencia, puig sabem que alguna vegada el seu valor no ha sigut altre cosa que una temeritat y no voldriem de cap manera tenir que deplorar un altre dia una desgracia.

AL FAR

Al mateix dia ne sortiren dos grupos més, un del «Ateneo Obrero» y l'altre d'uns quants amics, en número total d'una cinquantena, en direcció als Santuaris del Far y de la Salut de S. Feliu de Pallarols.

Si la anterior excursió fou de caracter que diriem semi-científica, aquesta fou de caracter purament recreatiu, tota vegada que l'objecte no era altre que el d'admirar la bellesa dels paisatges y dels panorames que s'ofereixen a la vista, situats a dalt del eim d'aquelles montanyes.

Fou una veritable llástima que l'estat atmosfèric no permetés recrear gaire la vista com era el desitg de tots, puig la calitja impedia veure ab claretat a més enllá de vint kilometres malgrat els bons aparells óptics de que s'anaven proveïts, entre els quals s'hi comptaven un gemelos Zeiss, de les darreres creacions de l'important fàbrica de Jena.

Apesar de tot, els excursionistes tornaren molt contents y satisfets del viatge tant perquè no hi hagué el més petit incident pel camí, com per el bon tracte y serviment dels duenyos del susdits santuaris quins posaren un cuidat tot especial en que la taula fos suculentment servida, donats els pocs medis de que ordinariament poden disposar, com pera satisfer els naturals desitjos de curiositat dels visitants.

Ab el tren de les nou del vespre retornaven a Olot boi desitjant a no tardar gaire tornar a ferne un altre.

X.

De cala Ciutat

Sessió ordinària del dia 2 de Juliol de 1912

Se celebrá la corresponent de la setmana, ab l'assistencia dels regidors Srs. Agustí, Bolós, Deu, Vidal, Roura, Quer, Badia, Tresserras, Collell y Soler (R.), baix la presidència del Sr. Alcalde D. Joan Meroles.

Se llegí l'acta de la celebrada en la setmana passada que per unanimitat va esser aprovada.

Seguidament s'entra en el contingut en l'ordre del dia, llegintse la distribució de fondos del present mes, que s'aprobá.

D'una comunicació del Sr. Alcalde, se doná compte respecte al enderrocament de parets edificades en el terreny entre el edifici Hospici y horts denominats de'n Guinó. Prengué la paraula el concejal Sr. Soler (R.), demanant a la Presidencia fes la mœrcé que'l escrit que se acababa de llegir junt ab altres documents, estiguessin sobre la taula per enterarsen els Srs. concejals. El Sr. Roura sollicitá que a lo demanat per el Sr. Soler hi figurés també la escriptura de la venta dels terrenos que els Guinós varen otorgar al Bisbe Lorenzana. La Presidencia contestá que no tenia cap inconvenient y aixís s'acordá.

De un altre escrit que'l suscriu el Rvnt. Dr. D. Angel Sauquer y Brangari, recentment nomenat Párroco de Sant Cristófol les Fonts, convidan al Ajuntament pera l'acte de la possessió de laparroquia que tindrà lloc el proper divendres dia 5 del corrent. Se prengué en consideració el escrit de referencia, proposant el regidor Sr. Roura, que tindría que consultarse els antecedents obrants en la casa respecte el particular, donantlos tot seguit el Sr. Secretari que era el nomenament de una Comissió que la van compondre quatre cocejals. El Sr. Agustí, proposá que tota vegada que'l Sr. Aubert era del barri, el proposaba pera que hi formés part. El Sr. Soler, digué que iguals condicions concurren ab el Sr. Vidal, (agrint aquest, la distinció, manifestant que no podia esser perquè anaba de viatge). Se acordá doncs que la Comissió de referencia la formessin els Srs. Roura, Aubert, Bolós, y Quer.

D'una sollicitut suscrita per D. Joaquim Casabó, se llegí queixantse davant del Ajuntament del procediment del Sr. President de la Comissió de Foment, per haber ordenat el cambi d'una aixeta de pistó en la font de S. Franc, per la que de temps immemorial hi estava colocada, irrogantse atribucions dit senyor que no li pertanyen ni com a concejal ni com a President de la Comissió de Foment, acabant per demanar que la mida presa fos de carácter general. El concejal Sr. Roura, fent protestes d'amistat ab el Sr. sollicitant, demaná que'ls companys de Comissió eren els que habien de parlar sobre el particular, diguent que'l cambi de aixeta fou acordat per la Comissió y també se n'havia parlat a la Central. Continuament parlá el Sr. Agustí diguent que li semblava que el Sr. Roura n'havia parlat a la Comissió y que ara ab el projecte d'elevació de les aigues, la Comissió estudiaria sobre el dret que tenen aquesta classe de censsarís. La Presidencia, al preguntar si la sollicitut de referencia passaba a la Comissió Central perquè dictaminés, el Sr. Tresserras proposá que fora a la de Foment prenguent tot seguit la paraula el Sr. Bolós explicant que el Senyor Roura no havia pas disposat aixís, donantse ordres al encarregat o sia al fontaner de ferho y que dit senyor havia complert ab masa mirament o favor del Ajuntament. Se acordá que la referida sollicitut pasés al estudi o informe de la Central.

A proposta del Sr. Agustí se acordá telegrafiar al President del Consell de Ministres Sr. Canalejas felicitantlo per haber posat sobre el tapete el projecte sobre les Mancomunitats.

El Sr. Roura interpelá a la Presidencia diguentli el perquè tenia que ficarse ab la Comissió de Foment disposant que la brigada, anés a arreglar parets de particulars al «Bosc de toska» y perquè també se han llogat a dos homes més per emblanquinar el pis de un particular, extenguentse ab més consideracions, vinguent a dir que portaba a la bancarrota a dita Comissió. El Sr. Bolós se adherí a lo dit per el Sr. Roura.

La Presidencia per tota contestació els digué que acertaba la interpelació y que ab els datos que tenia y els que reculliria demostraria aveure que era el que portaba a la bancanota a la Comissió de Foment. Aixecantse ab aquet estat la sessió de aquesta setmana.